

[Glønborg]

Jeg håber, at vi, der har stor erfaring i at være en lille gruppe, ikke vil cementere den opfattelse, at al indflydelse og altings betydning skal måles efter antallet af medlemmer.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Nu er jeg jo ikke så naiv som hr. Glønborg, der tilsyneladende tror på mindretalsbeskyttelse. Til gengæld har jeg den opfattelse, at man skal være demokrat og stemme efter hoveder og ikke efter hoveder. Jeg kan ikke forstå den filosofi, som indebærer, at 18.000 eller 20.000 medlemmer af én forening skal opveje 1,2 millioner medlemmer af en anden forening, og at man altid ligestiller disse to foreninger. Det er en økonomisk magt, man dermed tillader får en fuldstændig urimelig indflydelse i det samfund, vi lever i.

Men i øvrigt ville jeg ligesom hr. Glønborg sætte pris på, at de små partier i Folketinget fik en langt bedre repræsentation i forskellige råd og udvalg, end de har.

Statsministeren (Poul Schlüter):

I al korthed skal jeg takke ordførerne for en positiv modtagelse af lovforslaget. Det ser ud til, at vi efter et udvalgsarbejde kan imødesee, at langt den overvejende del af Folketingets medlemmer vil arbejde med på at få dette lovforslag igennem.

Fru Helle Degn og fru Lone Dybkjær rejste spørgsmålet om Ligestillingsrådets forretningsorden og spurgte, om ikke det var rettest, at den fastsattes suverænt af rådet alene. Det vil jeg godt være med i en diskussion af.

Man kan naturligvis diskutere, om det er korrekt. Hvorfor? Jo, ud fra det synspunkt, at Ligestillingsrådet med den karakter, det har, efter lovgivningen er et offentligt, retligt organ og ikke mindst – med de lovændringer, som forhåbentlig nu vedtages – et retligt organ med betydelig kompetence over for andre i samfundet: virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder. Det taler i og for sig for, at en minister, i dette tilfælde statsministeren, bør tage ansvaret for at prøve forretningsordenen.

Men jeg håber, at vi i hvert fald kan finde en fornuftig løsning ved, at vi samles om, at rådets dagsorden foreslås og udarbejdes af Ligestillingsrådet. Hvis det mod forventning skulle vise sig, at den er helt tosset, kan statsministeren altså forhandle med Ligestillingsrådet om den.

Jeg tror ikke, det er et stort problem. Jeg beder bare om, at vi diskuterer spørgsmålet om forretningsordenen ud fra synspunktet, at der her er tale om en lovgivning om et offentligt, retligt organ.

Fru Pia Kjærsgaard havde overhovedet ingen forståelse for ligestillingsproblemerne; det havde jeg heller ikke ventet. Fru Pia Kjærsgaard hånedede direkte denne bestræbelse; det havde jeg ventet. Det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg tror, de fleste af alle os andre mener, at der er en sum af ressourcer, af talent, af muligheder i den halvdel af befolkningen, som er kvinderne, og som endnu ikke i det danske samfund bruges godt nok. Det er, hvad det drejer sig om.

Jeg tror, det danske samfund vil blive styrket af, at vi stille og roligt, men alligevel beslutsomt i disse år gør en indsats for at gøre det lettere for kvinderne at få en uddannelse og kunne konkurrere eller arbejde på lige fod med mændene både i den offentlige og i den private sektor. Det tror jeg vil være en fordel for det danske samfund.

Fru Pia Kjærsgaard er jo selv et eksempel på, hvor dygtigt kvinder klarer sig – trods alt. Jeg har den opfattelse, at når flere kvinder end nu når mellemliderstillinger og chefstillinger, vil det virke som en inspiration for andre kvinder til at søge uddannelse, og det er meget tit, hvad det drejer sig om. Vi har en samfundsmæssig interesse i at inspirere til, at flere kvinder overbeviser sig selv om, at det nytter noget og fører til et resultat at gå om bord i en faglig eller boglig uddannelse.

Jeg takker altså for tilslutningen fra alle sider, også fra hr. Berlaus side. Det skulle såmænd ikke overraske mig, om en undersøgelse ville vise, at hr. Berlau i det daglige arbejde er uhyre energisk for også at få flere kvindelige medlemmer af Sømandsforbundet.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg vil komme med en bemærkning i forbindelse med diskussionen om kvinder i ledelser, for den synes jeg er interessant. Det er en bemærkning til hr. Berlau selvfølgelig.

Det er et mål at få kvinder placeret i ledelsen i det danske samfund overalt, at få dem inkorporeret med deres ressourcer og positive bag-